

З НОВЫМ НАВУЧАЛЬНЫМ ГОДАМ, СЯБРЫ!

Орган парткома, рэктарата, камітэта ЛКСМБ, прафкома і мясцома Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. І. Леніна

№ 22 (264) 1 верасня 1956 года Цана 20 кап.

Да новых поспехаў!

Вось ужо 35 год шырокія дзверы вучэбных корпусоў Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта гасцінна расчыняюцца ў гэты радасны дзень для ўсіх вераснёўскіх дзён.

Пасляжэлыя, загарэлыя юнакі і дзяўчаты з вясёлым незмаўкаючым смехам запаўняюць калідоры і аўдыторыі...

Камуністычная партыя і Савецкі ўрад пастаянна клопацца аб развіцці савецкай вышэйшай школы. За час пасля заканчэння работ XX з'езда КПСС быў праведзены рад мерапрыемстваў, накіраваных на усмярненне павышэнне узроўню ўсёй вучэбна-выхаваўчай работы ВНУ.

Міністэрства вышэйшай адукацыі, рэктарат універсітэта правялі некаторыя практычныя мерапрыемствы па палепшэнню вучэбна-педагагічнага і праграма, на расшырэнне матэрыяльна-тэхнічнай базы.

Усё ўзрастаючы патрабаванні Партыі і Урада аб палепшэнні падрыхтоўкі спецыялістаў ускладаюць вялікія задачы на нашых выкладчыкаў. І калі яшчэ учора узровень лекцый у якойсьці меры задавальняў студэнтаў, то сёння яны патрабуюць асвятлення найбольш злободзённых праблем навукі на высокім педагагічным узроўні.

Зыходзячы з вопыту прошлых год ва ўніверсітэце разам з добрымі і высокакачэснымі лекцыямі былі выкладчыкі, калі некаторыя выкладчыкі чыталі лекцыі слабыя ў ідэйным і тэарэтычным адносінах. Палепшэнне якасці лекцый залежыць перш за ўсё ад саміх выкладчыкаў. Пры умове карпатлівай і настойлівай работ над прадметам, творчасці і дасканаласці ў сваёй вобласці мы не будзем мець прыкладу, калі студэнты выказваюць незадаволенасць чытаннем курса лекцый па фізіцы выкладчыкам Міхайлавым Г. М., калі кафедра палітэканомі адхіляе ад правядзення семінарскіх заняткаў выкладчыка Чаплінскую М. А., калі ў рэспубліканскім друку падвяргаюцца крытыцы лекцыі дацэнта Цімафеевай В. М.

Усё гэтыя факты — сведчанне несур'ёзных адносін выкладчыкаў да сваёй справы. З другога боку яны з усёй нагляднасцю гавораць аб недастатковым узроўні работы кафедраў.

Партыя наставіла перад савецкай вышэйшай школай задачу умацавання сувязі і садружнасці навукі з вытворчасцю. Калектыву ўніверсітэта прапрабу вядуць работу ў гэтым напрамку. Рад кафедраў універсітэта паспяхова ажыццяўляюць садружнасць з трактарнымі, аўтамабільнымі заводамі, радыёзаводамі і іншымі прадпрыемствамі рэспублікі. Аднак гэта ўсяго першы крокі. Неабходна шырай практыкаваць прапаганду навуковых праблем, звязаных непасрэдна з запатрабаванымі вытворчасцю, дабівацца унявядзення іх у прамысловасць, сельскую гаспадарку.

Цесная сувязь навуковых работнікаў з работнікамі вытворчасці будзе садзейнічаць палепшэнню вучэбна-выхаваўчай работы сярод студэнтаў. У гэтым навукальным годзе неабходна шырай прыцягнуць для чытання асобных курсаў найбольш кваліфікаваных прадстаўнікоў прамысловасці, сельскай гаспадаркі, работнікаў культуры.

Вялікая і адказная задача ў гэтай сувязі стаіць перад камсамольскай і іншымі арганізацыямі ўніверсітэта. Хто, як не моладзь ВНУ і вытворчасці, павінна стаць

застрэльчыкам гэтай вялікай справы. І нахай шэфства ўніверсітэта над прадпрыемствамі, школамі, калгасамі, якое, дарэчы, вядзецца даволі нізка, стане асноўным шляхам прылучэння студэнтаў да вытворчых навываў.

Наш шматтысячны калектыв папоўніў дапытлівай здойнай моладдзю. З 525 паступіўшых на стасціянар,—158 чалавек медалістаў, з якіх 67 чалавек з залатымі медалямі. Прыёмна адзначыць, што значная частка новага набору—людзі, якія працавалі на вытворчасці не менш двух год. І сёння яны па праву з пачуццём падаюць Партыю, Радзіме ўможадзяць у сцену ўніверсітэта. Пажадаем ім яшчэ большых поспехаў на новым для іх шляху. І нахай веды, навыкі, здобытыя на практыцы, стануць закладам паспяховай вучобы ў ВНУ.

Партыя і Урад патрабуюць ад

нас усіянення палітыка-выхаваўчай работы сярод студэнтаў. І гэта асабліва важна цяпер, у сувязі з новым палупеннем.

Факты, якія мелі месца ў час прыёмных экзаменаў, калі значная частка паступаючых арганізавалі п'янку ў інтэрнаце, ганебна адносіліся да сацыялістычнай маёмасці, за што не былі залічаны ва ўніверсітэт, застаўляюць нас сур'ёзна задумвацца над пытаннем ідэйнага выхавання студэнтаў першага курса.

Партыйныя і камсамольскія арганізацыі факультэтаў, навуковыя работнікі, студэнты старэйшых курсаў павінны акружыць студэнтаў-першакурснікаў пастаяннымі таварыскімі клопамі. Асабліва неабходна звярнуць увагу на выхаванне высокай камуністычнай свядомасці, правільна сацыялістычнага атэльнажыцця. А галоўнае—з першага дня заняткаў прывіваць ім навыкі самастойнай работы над кнігай, любоў да працы, да навукі.

Сёння пачатак новага навукальнага года. Але недалёка той час, калі мы будзем падводзіць вынікі яго. І каб яны былі не вельмі сумнымі, беражыце кожную мінуту. І першакурснік і выпускнік, прафесар і лабарант, кожны з нас выношае ў думках смелыя нястрымныя парывы, мары: хачу даследаваць новыя землі, будаваць электронныя машыны, тварыць, адкрываць, выхоўваць... Але мары здзяйсняюцца толькі ў краталівай працы, не потым, не калінебудзь, а сёння, цяпер у проты будзённым дзень нашай жыцця.

У добры час, дарагія сябры!

Я абрала правільны шлях

У гэтым годзе я закончыла 2-ую сярэдняю школу горада Бабруйска. У школе я больш за ўсё захапілася біялогіяй, і таму адразу ж ведала, куды мне паступіць вучыцца. Займаючыся ў школе, мы разам з настаўнай біялогіі вырашвалі розныя расліны.

І цяпер я з вялікай радасцю даведалася, што залічана студэнткай ўніверсітэта. Мне здаецца, што я правільна абрала свой шлях, што з гэтай работай я прынясу карысць сваёй Радзіме.

Н. КРУЧКОВА,
студэнтка I курса біялагічнага факультэта.

БЕРАЖЫ ГОНАР УНІВЕРСІТЭТА

Сёння, дарагі таварыш, ты прышоў у аўдыторыю ўніверсітэта. З сённяшняга дня ты называешся студэнтам Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя вялікага Леніна. Табе хутка выйдзе студэнткі білет і заліковую кніжку...

Кім-бы ты ні быў, дарагі таварыш,—учарашнім дзесяцікласнікам, рабочым з-за станка, які скончыў сярэдняю школу без адрыву ад вытворчасці, дэмабілізаваным воянам,—не забывай, што ў тваім жыцці адбыўся вельмі вялікі паварот. Табе выпала вялікая чэсць быць студэнтам ўніверсітэта, самай старэйшай навукальнай установы нашай рэспублікі.

Ты не павінен забываць, што аб стварэнні ўніверсітэта, у які ты сёння прышоў вучыцца, думаў вялікі Ленін. Гэта яго рукою быў падпісан дэкрэт, які паклаў пачатак арганізацыі твайго ўніверсітэта.

Трыццаць пяць год жыве на свеце ўніверсітэт. А да гэтага ніякіх навукальных устаноў на Беларусі наогул не было. Твой дзед або нават бацька, якімі-б здольнымі яны ні былі, не маглі і марыць аб вучобе ва ўніверсітэце. Бачыш, малады таварыш, розніцу паміж іх і тваім лесам. Высокае званне студэнта дала табе савецкая ўлада, Камуністычная партыя. Не забывай аб гэтым, таварыш!

Трыццаць пяць год жыве твой ўніверсітэт... Ён амаль што раўняецца ўважліва ўладу на Беларусі. Удмайся, што азначае гэта, ма-

лада таварыш. Гэта азначае, што спецыялісты, выпушчаныя ўніверсітэтам, ажыццяўлялі індустрыялізацыю, калектывізацыю, культурную рэвалюцыю ў рэспубліцы. Яны будавалі сацыялізм.

Упаўне магчыма, малады таварыш, што цябе вучылі настаўнікі, якія самі закончылі сённяшні твой ўніверсітэт, цябе лячылі дактары, якія некалі былі студэнтамі медыцынскага факультэта твайго ўніверсітэта, ты чытаў кнігі пісьменнікаў, адукацыю якім даў таксама твой ўніверсітэт. Ты не павінен падвесці ўсіх гэтых людзей, разстаў ты студэнтам ўніверсітэта, малады таварыш!

Многія вядомыя ў рэспубліцы людзі з гонарам пісалі і пішуць у сваіх апытках, што яны вучыліся ва ўніверсітэце. Пра гэта ты можаш прачытаць у біяграфіях Кузьмы Чорнага, Кандрата Крапівы, Пятруса Броўкі, Пятра Глебкі і многіх іншых. Даражы гонарам ўніверсітэта, малады таварыш, так як даражылі гэтыя людзі.

Наш народ будзе камунізм. Яму трэба вельмі многа спецыялістаў, знаўцаў сваёй справы. Народу патрэбны добрыя спецыялісты, якія-б глыбока авалодалі навукай. Будзь-жа такім спецыялістам, дарагі таварыш! Перад табай раскрыліся дзверы аўдыторыі, навуковых кабінетаў, даследных лабараторый. Дзяржава забяспечвае цябе стыпендыяй. А табе застаўляецца—па-сапраўднаму вучыцца і высока несці гонар свайго ўніверсітэта.

МАРА ЗДЭЙСНІЛАСЯ

Мара паступіць на фізіка-матэматычны факультэт нарадзілася ў мяне даўно, але здзейсніць яе удалося толькі ў гэтым годзе. Перш, чым паступіць ва ўніверсітэт, мне давалося многа прапрацаваць, спадружыцца вучобе ў школе з працай на вытворчасці.

Мае планы на будучае—займацца толькі на «добра» і «выдатна» і паспяхова закончыць ўніверсітэт.

А. МАЖЭЙКА,
студэнт I курса фізіката.

НА ЗДЫМКУ: А. Мажэйка ў час працоўнай змены на вагонарамонтным заводзе, дзе ён працаваў зваршчыкам да паступлення ва ўніверсітэт.

Новы парадак назначэння стыпендыі

Як паведамілі карэспандэнту ТАСС у Міністэрстве вышэйшай адукацыі СССР, прынятае рашэнне аб новым парадку назначэння стыпендыі студэнтам ВНУ і сярэдніх спецыяльных навукальных устаноў.

Раней стыпендыі назначаліся выключна па выніках экзаменацыйных сесій. Іх атрымлівалі студэнты, якія здалі экзамены на добра і выдатна. Паводле новага палажэння, рашаючае значэнне таксама мае паспяховасць. Разам з тым будзе ўлічана і матэрыяльнае становішча юнакаў і дзяўчат. У асобных выпадках права на стыпендыю атрымаюць студэнты, якія маюць патрэбу ў дзяржаўнай дапамозе, хоць у іх будучы будзённым дзень нашай жыцця.

У кожным канкрэтным выпадку пытанне назначэння

стыпендыі будзе вырашацца дырэктарам навукальнай установы з шырокім уздзеяннем грамадскіх арганізацый.

Дырэктарам ВНУ і тэхнікумаў прадастаўлена таксама права пазбаўляць стыпендыю навучнікаў, якія парушаюць дысцыпліну.

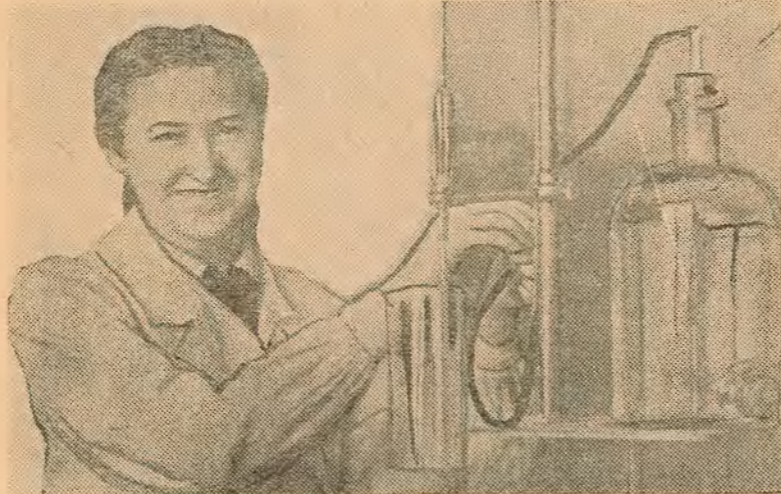
Новае палажэнне распаўсюджваецца таксама на студэнтаў заочных і ввечэрніх аддзяленняў і факультэтаў, якія атрымліваюць стыпендыю ў час выканання і абароны дыпломных праектаў або здачы дзяржаўных экзаменаў.

Назначэнне стыпендыі павоўнаму будзе праводзіцца студэнтам першых курсаў з 1 верасня 1956 года, а для навучнікаў усіх астатніх курсаў з другога семестра.

(ТАСС)

КУТОК ПЕРШАКУРСНІКА

Мая любімая прафесія

Яшчэ за некалькі год да заканчэння сярэдняй школы я цвёрда вырашыла стаць хімікам. Мне спадабаецца ў хіміі тое, што яна мае непазрэдня адносіны да жыцця, распрацоўвае важныя практычныя пытанні.

Пасля заканчэння школы я пайшла працаваць лабаранткай у Практычны інстытут-2, потым працавала ў Белгортпраекце. Разам з тым, я упарта рыхтавалася да

здачи ўступных экзаменаў на ўніверсітэт.

У гэтым годзе я паступіла на I курс хіміфака. Упэўнена, што работа ў лабараторыі на працягу двух год дапаможа мне ў вучобе. Мяркую, што я правільна абрала сабе спецыяльнасць.

Н. ЖУЧКОВА.
НА ЗДЫМКУ: Н. Жучкова ў лабараторыі Белгортпраекта.

Будзем юрыстамі

Аляксандр Сянчыла:

— Я вельмі рад, што здзейснілася мая заповітная мара—я залічан на I курс юрыдычнага факультэта. Тут я прыкладу ўсе свае намаганні, каб атрымаць глыбокія і трызальныя веды і стаць добрым спецыялістам сваёй справы.

Дзіна Ксанавая:

— Яшчэ ў школьныя гады я жадала авалодаць пачаснай і ганаровай прафесійнай юрыстыкай. І вось мая мара здзейснілася: сёння я ўспрышчыно ўвайшла ў студэнцкую аўдыторыю. Буду вучыцца так, каб глыбока авалодаць ведамі і быць дастойнай званням савецкага юрыста.

У БІБЛІЯТЭЦЫ УНІВЕРСІТЭТА

З кожным годам папаўняецца кніжны фонд бібліятэкі БДУ. У апошні час бібліятэка атрымала новую палітычную, сельскагаспадарчую, навуковую, вучэбную і мастацкую літаратуру. У бібліятэку паступілі кнігі аб краінах народнай дэмакратыі. Гэта—«Гістарычныя сувязі народаў Савецкага Саюза і Югаславіі» В. Г. Карасёва, «Рэспубліка Егіпет» В. І. Кісялёва, «Карэя нашых дзён» Н. П. Халова і іншыя.

Сярод новай мастацкай літаратуры цікавыя творы: раман Робіндраната Тагора «Берг Бібхн», апавесць Эрнэста Хемінгуэйя «Старик и море», гістарычны раман К. Г. Шыльдкрат «Крылья холода» і іншыя.

У сучасны момант у бібліятэцы ўніверсітэта налічваецца 400 тысяч тамоу літаратуры.

Р. ТКАЧУК.

В. БЯРОЗКІН.

НАРЫСНАЕ ПАЧЫНАННЕ

Вялікую цікавасць выклікала 12-я студэнцкая навуковая канферэнцыя, якая падзяля вынікі работы навукова-даследчых гурткоў універсітэта за прайшоўшы год. Толькі па секцыі гістарычных навук былі заслуханы і абмеркаваны 22 даклады. Тэматыка дакладаў вельмі рознастайная: сацыяльна-палітычная ідэалогія А. Дантэ і Жан-Жака Русо, утапічны сацыялізм Р. Оуэна і В. Вейлінга, барацьба Джардано Бруно супраць царкоўнай ідэалогіі і роля Маскоўскага ўніверсітэта ў развіцці рускай навукі і культуры ў другой палавіне XVIII в.

Сярод дакладаў, у якіх падвяргаюцца даследаванню канкрэтыя праблемы гісторыі старажытнага свету, трэба адзначыць работу выпускніцы Т. Гузавай «Барацьба антычнага сялянства за мір па камядзях Арыстафана» і студэнткі IV курса Н.Сласюнай «Прычыны ўзнікнення народнага трыбунала».

Рад важных і цікавых тэм быў распрацаван членамі гуртка гісторыі новага і навішага часу, напрыклад: «Барацьба Маркса і Энгельса з ласальствам у 60 гадах XIX века» (праца студэнткі III курса В. Румянцавай), «Дыпламатычнае прызнанне СССР краінамі капітала ў 1924 годзе» (праца студэнткі IV курса Р. Песляка).

Большая частка дакладаў была прысвечана гісторыі СССР. Значную цікавасць прадстаўляюць даклады аб дзейнасці рускіх рэвалюцыянераў-дэмакратаў студ. IV курса Л. Бажэнавай «Новыя матэрыялы аб рэвалюцыйнай сітуацыі ў Расіі», студ. IV курса А. Хількевіч, «Пісьмы да старага таварыша» А. І. Герцена», студ. IV курса Г. Герасіменкі «Польскае паўстанне 1863 года і руская рэвалюцыйная дэмакратыя».

Лепшай прызнана работа выпускніцы П. Ткачова «Працоўная подзвігі комсамольцаў Беларусі па асваенню цалінных і абложных зямель». На вялікім фактычным ма-

тэрыяле аўтар паказвае удзел беларускай моладзі ў выкананні рашэння ЦК КПСС па асваенню новых зямель. Вядома, што на працягу 1954—1955 гг. каля 20 тысяч маладых патрыётаў Беларусі па тудэўках комсамола выехалі на асваенне цалінных і абложных зямель. 24 соугасы Казахстана ўкамплектаваны комсамольцамі і моладдзю, якія прыехалі з Беларусі.

Многія з дакладаў прадстаўляюць навуковую цікавасць. Работы студэнтаў П. Ткачова, А. Бажэнавай, Т. Гузавай і іншых былі высока ацэнены на гарадскім аглядзе навуковых студэнцкіх работ. Таму трэба вітаць ініцыятыву гістарычнага факультэта, які апушчыў тэзісы дакладаў студэнцкай навуковай канферэнцыі. Тэзісы даюць магчымасць пазнаёміцца з работай студэнцкіх гурткоў, іх тэматыкай шырокім кругу студэнтаў і выкладчыкаў. Аднак 22 анатацы, якія складаюць даны зборнік, не роўнацэнны з навуковых адносінаў. Некаторыя з іх напамінаюць хутчэй схематычны план, а не тэзісы. Па іх цяжка меркаваць не толькі аб вывадах, якія зрабіў аўтар, але нават і аб змесце даклада.

Трэба таксама заўважыць, што ў выданні маюцца непрыемныя апіскі. Так, на стар. 9 замест «рускі» напісана «рускі», на стар. 16 замест «інтэрагенцыянісцкіх дзеянняў» напісана «інтэрнацыяналістычных дзеянняў», на стар. 26 замест XIX в. указан XX в. і інш. Аднак, нягледзячы на ўказаныя недахопы, апублікаванне данага зборніка адыграе станоучую ролю. І перш за ўсё будзе садзейнічаць актывізацыі работ навуковага студэнцкага таварыства.

Вопыт гістарычнага факультэта па выданню тэзісаў навуковых канферэнцый павінен быць выкарыстан іншымі факультэтамі ўніверсітэта.

Д. МЕЛЬЦЭР,
кандыдат гістарычных навук.

ЯНЫ ПРЫЙШЛІ

З ВЫТВОРЧАСЦІ

Звычайна гавораць, што цяжка выбраць прафесію юнаку або дзяўчыне ў 17—18 год, калі здаду—сярэдняя школа, а наперадзе—заманліва адчыняюцца няясныя гарызонты. І гэта сапраўды так.

Кім быць? Гэтае пытанне хваляе сэрцы юнакоў і дзяўчат, якія атрымалі атэстаты сталасці і стаяць на парозе вялікага жыцця. Адны марыць стаць урачом, другія—педагогам, трэція—інжынерам... А многія, закончышы сярэднюю школу, засталіся працаваць у родных калгасах, пайшлі на прадпрыемствы, у Савецкую Армію. У гэтай моладзі зараз за плячма некаторы жывіць вопыт, вытворчы стаж. Аб іх капапаўся Савецкі ўрад. Рашэннем Міністэрства вышэйшай адукацыі дэмабілізаваныя воіны Савецкай Арміі, моладзь, якая працавала на вытворчасці, карыстаюцца некаторымі льготамі пры паступленні ў ВДУ.

Прыемна бачыць, што ў гэтым годзе сярод першакурснікаў нашага ўніверсітэта многа тых, хто працаваў на заводскага станка, на будоўлях і калгасных палях. Аб некаторых з іх мы і раскажам ніжэй.

Пётр Бячаснаў — студэнт юрфака

Перад намі адна з шматлікіх заяў, паданых у прыёмную камісію: «У гэтым годзе я буду дэмабілізаваны з рады Савецкай Арміі, дзе сумленна служыў 3 гады. Раней я жыў і вучыўся ў гор. Мінску. Затым 5 год працаваў на вытворчасці. У арміі я закончыў дзесяты клас і адзіны курс партыйнай школы. Прашу прыняць мяне на першы курс юрыдычнага факультэта...»

Паспяхова здаўшы ўступныя экзамены, Пётр Бячаснаў залічаны на першы курс выбранага ім факультэта.

Малады камуніст

Іосіфу Васілеўскаму нямногім больш дваццаці год. Але ён мае ўжо значны стаж працы на вытворчасці. Працаваў памочнікам машыніста, затым машыністам у паравозным дэпо. Што і казаць, работа нялёгкая, але настойлівая

хлопец знаходзіў час, каб вучыцца ў ввчэрняй школе. Там і зарадзілася ў яго думка паступіць у Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт. Ужо здадзены ўступныя экзамены. Кандыдат у члены КПСС Васілеўскі—студэнт I курса рычнага факультэта.

Усё так проста, звычайна...

— Што я магу аб сабе сказаць? Працаваў, вучыўся, служыў у Савецкай Арміі, выконваў грамадскую работу. Часу малавата, вядома, было... але нічога, спраўляўся.

Уладзімір Ганчароў глядзіць на нас з шырым здзіўленнем. Усё так проста, звычайна...

Расказаць ёсць аб чым. Уладзімір Ганчароў, скромны хлапчына з горада Ярызэва, Смаленскай вобласці, атрымаў добрую працоўную і армейскую загалку. Працаваў грузчыкам і вучыўся ў школе рабочай моладзі. Затым—служба ў Савецкай Арміі. Воіны горада палюбілі Валодзю за яго душэўную прастату, прыняцывасць і настойлівасць. Яны выбралі яго сакратаром комсамольскай арганізацыі падраздзялення. А калі скончыўся тэрмін службы, Уладзімір цвёрда вырашыў атрымаць вышэйшую адукацыю. І з гэтага часу ён пачаў старанна рыхтавацца да ўступных экзаменаў. Працуючы ў рэдакцыі раённай газеты, Уладзімір Ганчароў вечарамі сядзеу за кнігамі, паўтараў пройдзены матэрыял. Вось тут і дапамагла добрая працоўная загалка. Уступныя экзамены Уладзімір здаў паспяхова. Цяпер ён студэнт I курса філалагічнага факультэта.

Такіх, як Уладзімір Ганчароў, Пётр Бячаснаў, Іосіф Васілеўскі цяпер на першых курсах не адзінакі. Іх можна сустрэць на усіх факультэтах.

Ад усёй душы віншваем нашых новых таварышаў з паступленнем ва ўніверсітэт, які носіць імя вялікага Леніна.

Вучыцеся так паспяхова, як працавалі на вытворчасці.

НА ВОЗЕРЫ НАРАЧ

На беразе возера Нарач размешчана біялагічная станцыя Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. І. Леніна. Тут студэнты біялагічнага факультэта праходзяць кожны год практыку. Вялікае возера з яго рыбным багаццем дае будучым біёлагам многа матэрыяла для сваіх даследаванняў.

НА ЗДЫМКУ: студэнткі біяфака В. Стральцова, Г. Базыленка, Л. Грыгорьева і Н. Башэева на практычных занятках па гідрабіялогіі.

(Фотахроніка БЕЛТА)

Васёлае студэнцкае лета

Свята ў Тарту

Ліпень 1956 года... Свята песні, міру і дружбы ў Тарту... Незабыўныя дні, праведзеныя ў старажытным студэнцкім горадзе... Усе гэта ніколі не забудуць студэнты Рыгі і Кіева, Ленінграда і Каунаса, Вільнюса і Таліна, Мінска і Петра-заводска, якія з'ехаліся на Свята.

Рыхтавацца да яго студэнты ВНУ сямі рэспублік пачалі яшчэ паўгода назад, калі моладзь Тарту пранавала прапаві першае студэнцкае Свята песні. А ўжо ў пачатку ліпеня Тарту вельмі сустрэла сваіх доўгачаканых гасцей. Малалітыя ленинградцы, украінцы, літоўцы, беларусы, карэла-фіны, эстонцы і латышы запоўнілі прыгожыя вуліцы, паркі, бульвары і скверы горада.

— Тэрэ тулемаст, — вяталі пасланцоў брацкіх рэспублік юнакі і дзяўчаты ў белых шапках з

шырокіх вуліц горада. Тысячы глядачоў прарадзілі гэтае імя да поўня для сьнегаў.

— Гарачае прывітанне моладзі Беларусі, дзень добры нашы сябры! — неслася з натоўпу глядачоў, калі праходзілі беларускія студэнты.

У адказ гэтым зусім незнаёмым, але ўжо стаўшым дарагімі, людзям, усміхаліся дэсяткі шчырадушных твараў. Шум апладысмантаў праводзіў гэтае незабыўнае імя.

У гэты памятна-вечар, блізка адно з найбольш жываручых горадаў, якія не прыпылі ў свой любімы парк Тоомеорг, дзе праходзіла Свята. Тут былі і маленькія дзеці, і старыя, і моладзь. Яшчэ-б, каму не хвельдзя наглядзець на творчасць сваіх братоў і сясер!

...У маляўнічай даліне, абкружанай высокімі жалёзнымі халмамі, з'явіліся коннікі. Яны пратру-

Кустанайская вобласць
Сойгас
М. В. Фрунзе

Лісьміца з цалінных з'ягмеліць

Нас радасна сустрэлі на цаліне

Цікавым, памятным на усё жыццё быў шлях ад Мінска да Кустанайскай вобласці, куды прыехалі комсамольцы ўніверсітэта, каб дапамагчы новасельцам убраць багаты ураджай.

Смаленск, Тула, Пенза, Куйбышаў, Уфа, Чэлябінск... Назаўсёды запомніцца кожнаму з нас перезд Волгі ноччу — непаўтормы на сваёй прыгожасці маюнак рускай прыроды.

23 ліпеня наш, трэці па ліку эшалон добраахвотнікаў Беларускай вобласці. Адсюль на машынах звыш поўтарысячы атрад комсамольцаў накіраваўся па соугасах і калгасах Кустанайскай вобласці. Студэнты БДУ, педінстытута, інстытута народнай гаспадаркі, медыцынскага інстытута прыехалі ў соугас імя

Фрунзе. На вуліцах пасёлка адбылася першая радасная сустрэча з новасельцамі. Кожную падыходзячую машыну яны сустрэлі вясёлымі песнямі, букетамі кветак, шчырымі словамі прывітання. Нас размясцілі ва ўтульных інтэрнатах, і мы з вялікай ахвотай узяліся за работы, якія нам даручылі ў соугасе.

Ужо з першых дзён свайго жыцця на цаліне мы здолелі арганізаваць шквал адпачынак: наладжваем сустрэчы па валеяболу, ігры, танцы. З кожным днём расце і мацее наша дружба з новасельцамі, дружба, якая ўстанавілася назаўсёды.

Пасылаем шчырае прывітанне усім нашым студэнтам.

В. ПАУЛОВІЧ,
студэнт 4 курса аддзялення журналістыкі.

чорнымі лакаванымі казыркамі — гаспадары горада — эстонскія студэнты.

— Шчырае прывітанне, здаровенькі булы,

рача вітае жываручы Тарту прафесар І. Н. Лушчыцкі. Ён уручыў рэктару Тартускага дзяржаўнага ўніверсітэта Ф. Клементу кнігу, якая расказвае аб гісторыі беларускага народа.

Прывітанні закончылі Пачынаецца канцэрт. На сцэну выходзяць у паловы тымі ўсе нацыянальныя калектывы. Яны выконваюць эстонскі народны танец «Тульяк». Задорны танцоры Кэмпскага дотэхнічнага інстытута, якія пачынаюць выконваць жартуючыя народныя танцы «Певель» і «Мяцёлка», змяняюць рыжскі. Гром апладысмантаў суправаджае выступленне танцавальнага калектыву Беларускага

3 комсамольскім аганьком

Сойгас імя Фрунзе, дзе працуюць нашы студэнты, вялікая зялёная гаспадарка, пад пасевамі якой занята 32 тысячы гектараў, на якіх каля 30 тысяч гектараў займае пшаніца.

Настала гарачая пара — ідзе ўборка ўраджаю. Да касавіцы хлябоў прыступілі ўсе восем брыгад соўгаса.

Амаль усе студэнты ўніверсітэта працуюць вельмі добра, значна перавыконваючы дзённыя нормы выпрацоўкі. Асабліва хочацца адзначыць добрую працу брыгады студэнтаў 2 курса гістарычнага факультэта (брыгадзір студэнт Сіргееў), 2 курса аддзялення матэматыкі (брыгадзір студэнт Вяльска) і брыгады студэн-

таў 2 і 3 курсаў геафака і хіміфака (брыгадзір студэнт Шанічына).

Працоўны дзень у гэтых брыгадах пачынаецца ў 6 гадзін раніцы і вяртаецца заканчваецца ў 12 ночы. Праца нялёгка, але ніякай у нас пакуль-што няма. У сярэднім кожны студэнт зарабляе на 20—30 рублёў штодзённа.

У кожнай брыгадзе створаны кантрольна-комсамольскія пасты, выпускаюць баявыя лісткі, працуюць агітатары. У канцы ўборачных работ плануем разам з работнікамі соўгаса правесці Свята ўраджаю.

Е. БАБОСАУ,
сакратар камітэта комсамола БДУ.

весела неслася ім у адказ.

А на наступны дзень, ужо пазнаёміўшыся і моцна пасябраваўшы, студэнты розных ВНУ разам аглядалі маляўнічыя куткі Тарту. Аб чым толькі не гаварылі ночыя сябры! Аб музыцы і любімых кнігах, аб спорце, аб жыцці ў сваіх родных гарадах.

Над горадам згушчэўся змрок. Вялікую плошчу перад тэатрам «Ванемуйне» запоўнілі удзельнікі Свята. Колькі тут было вясёлага юнацкага смеху, жартаў! Але вольныя калоны ў прыгожых нацыянальных касцюмах накіраваліся па не-

дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. І. Леніна. Ён выканаў беларускія народныя танцы «Польку» і «Лявоніху».

Наступны дзень быў прысвечаны песні.

Велічна прагучала ў выкананні зводнага хору песня кампазітара Г. Эрнесакса «Мая радзіма — любоў мая» на эстонскім мове. Мужчынскі нацыянальны хор Карэла-Фінскага дзяржаўнага ўніверсітэта, які выканаў жартуючыя народныя песні «Рэбятка іграют» і «Хей рудлаа», змяняюць хоры ВНУ Эстоніі, Украіны, Латвіі. Пасляхова выступіў студэнцкі хор БДУ імя В. І. Леніна. Пад кіраў-

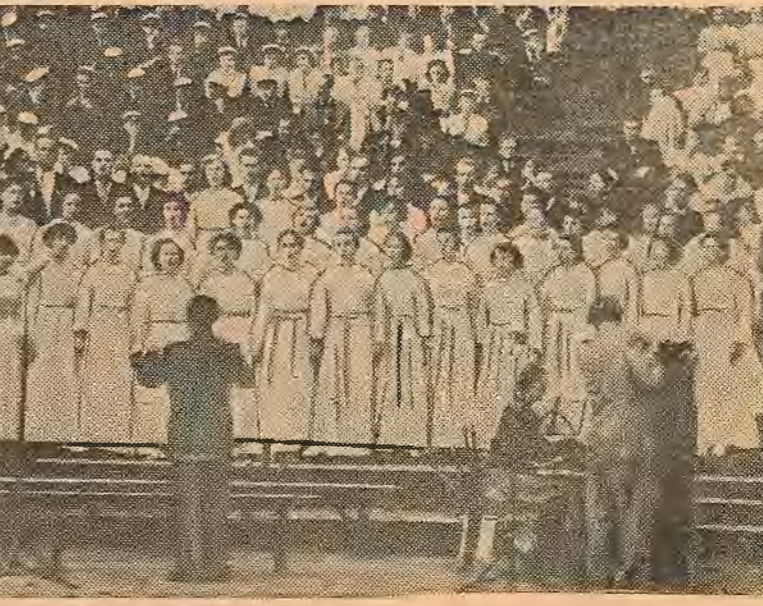
песні народаў СССР. Лаварая капела Кіеўскага Ордэна Леніна політэхнічнага інстытута на агляда мастацкай самадзейнасці заняла першае месца па рэспубліцы. Харысты з вялікім поспехам выступілі ў 1954 годзе ў сталіцы нашай Радзімы.

Яшчэ ў 1912 годзе Юхан Сім (цяпер народны артыст Эстонскай ССР) арганізаваў мужчынскі хор студэнтаў Тарту. За гады свайго існавання хор зрабіў гастрольныя паездкі ў Ленінград, Маскву, на Украіну, у

Варшаву, Дрэздэн, Берлін, у Венгрыю, Фінляндыю і іншыя гарады. Неаднаразова хор узнагароджваўся ганаровымі граматамі Вярхоўнага Савета Эстонскай ССР. Гэтыя і іншыя калектывы пасляхова выступілі ў Тарту.

У памяць аб гэтым цудоўным Свяце народнай творчасці калектывы мастацкай самадзейнасці атрымалі фотаальбомы: «Эстонская харавая творчасць» і «Совецкая Эстонія».

...Калі над горадам

ледзь развінцела, студэнты пакідалі Тарту.

— Чакаем вас у Мінску, — запрашалі беларусы сваіх новых сяброў, якія прыйшлі іх праводзіць. На аўтамашыны паляцелі букеты кветак.

— Да новай сустрэчы!

НА ЗДЫМКАХ: 1. Калона студэнтаў Латвіі накіроўваецца ў парк Тоомеорг. 2. Калона беларускіх студэнтаў. 3. Танцавальны калектыв БДУ. 4. Хор БДУ. Кіраўнік і дырыжор І. Я. Кліенскі.

Н. АРЛЕНКА.

ЛІСТ З ДАЛЕКАЙ ЯПОЊІ

З далёкага японскага горада Хірата на адрас Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта прыйшло пісьмо восемнаццацігадовага юнака Тосію Ітоо. Гэтае пісьмо прасякнута шчырай павагай да савецкай моладзі, жаданнем ведаць, чым жывуць сёння людзі нашай краіны.

Тосію Ітоо піша:

Я вельмі жадаю перапісацца з савецкай моладдзю, звязанай з ёю сяброўства і гэтым самым унесці свой сцяг уклад у Япона-Савецкую дружбу. Японская моладзь вельмі цікавіцца жыццём Савецкай краіны, жадае ведаць звычайныя, будзённымі справы моладзі СССР: як жывуць савецкія людзі ў калектыве, у сям'і, як працуюць, адпачываюць, якімі захаляюцца кнігамі і кіно. У сваю чаргу я ахвотна раскажу вам усё, што цікавіць вас аб Япуні і японцах. Я ўпэўнены, што гэта дасць магчымасць зразумець лепш адзін аднаго, каб разам змагацца за мір і шчасце ва ўсім свеце.

Шчыра ваш ТАСІЮ ІТОО.

Японія, прафектура Гіфу, уезд Кайдзю, горад Хірата, Хагаоа—653.

НА ПРАКТЫЦЫ У КРЫМУ

Студэнты 5 курса аддзялення біялогіі зрабілі летам трохтыднёвае падарожжа па Крыму і Каўказу. Яны пабывалі ў Сухумі, Сочы, Тбілісі, Ялце і іншых гарадах, наведалі лепшыя батанічныя сады нашай краіны. Біялагі азнаёміліся з багатай флорай і фаунай.

НА ЗДЫМКУ: студэнты біяфака ў Нікіікім батанічным садзе ў час падарожжа па Крыму.

ФІНАНСАВАЯ ДЗЕЙНАСЦЬ ПРАФКОМА

За першае пюгоддзе 1956 года фінансавая гадавая смета выканана: па даходах на 52,4 працэнта, па расходах—на 44,4 працэнта.

Вялікая увага удзялялася фінансаванню на правядзенне культурна-масавых мерапрыемстваў і спартыўнай работы. На мастацкую самадзейнасць, правядзенне розных факультэцкіх вечароў расходавана звыш 31 тысячы рублёў. На вучэбна-спартыўную работу і масавыя фізкультурныя мерапрыемствы расходавана звыш 11 тысяч рублёў. Вялікая частка з гэтых сродкаў пайшла на ўтрыманне спартыўнага лагера «Стайкі», дзе два тыдні трэніраваліся спартсмены БДУ.

Значныя затраты зроблены на набывцце культурнага і абсталявання. Так, у гэтым годзе набыты 23 музычныя інструменты для добра-балалаечнага аркестра.

куплены бая і іншыя інструменты, для танцавальнага калектыву, пацыты касцюмы, набыт абутак.

Асабліва увага удзялялася пільнаму аказанню дапамогі студэнтам, якія маюць у ёй патрэбу. На гэтую справу расходавана 11200 рублёў. Грашовая дапамога ў 100—200 рублёў аказана студэнтам Скутаву, Сянкевіч, Шуленка, Цялулоўскай, Карнееву, Навіцкаму і многім іншым, усяго больш чым ста чалавекам.

Недахопам у рабоце прафкома з'яўляецца тое, што некаторыя члены профсаюза, атрымліваючы грошы пад справаздачу на правядзенне тых або іншых мерапрыемстваў, неагулярна робяць справаздачу за атрыманыя грошы, у выніку чаго стварылася запічанасць на 3280 рублёў. Прафком прымае меры да ліквідацы падобных недахопаў.

В. РАДЗІЕНАУ,
казначэй прафкома

ПА СТАРОНКАХ АЛЬМАНАХА „ТВОРЧЕСТВО ЖУРНАЛИСТА“

Дзевяты нумар рукапіснага альманаха «Творчество журналиста» складаецца з трох раздзелаў: вершы, апавяданні і нарысы, публіцыстыка і крытыка.

Тут друкуюцца вершы паэтаў БДУ А. Харкевіча і А. Вярцінскага, Бураўкіна, С. Блатуна, І. Рудаметава і А. Акуліка.

Альманах адкрываецца вершам Аляксандра Харкевіча «Родные места». Цёплымі, пранікнёнымі словамі гаворыць аўтар аб сваёй любві да таго месца, дзе ён нарадзіўся, правёў дзяцінства. Прыгожая прырода, слаўнае мінулае і разам з тым рысы новага родных мясцін выклікаюць пачуццё горадасці за сваю радзіму, імкненне быць дастойным сынам яе.

Среди других, меня зовущих станций, среди других цветущих городов, я оправдаю звание оршанца, не запятнаю славных земляков!

так заканчвае свой верш А. Харкевіч. Добры верш! Ён, безумоўна, падказан аўтару светлымі і глыбокімі пачуццямі. Вось толькі трохку малавата у ім прастаты. Цяжка чытаюцца такія радкі верша, як «Льнокомбинат алеет черепицей» або «...упиваясь босоногим божеством».

Тэме мірнай стваральнай працы савецкага народа прысвечан другі верш А. Харкевіча «На берегах Двины». Верш раскавае аб будаўніцтве новага маста праз Дзвіну ў Віцебску і падкрэслівае, што савецкія людзі ўсім сэрцам любяць мір, любяць сваю стваральную працу.

Вершы А. Харкевіча «Сердце» і «Посмотри мне прямо в глаза» прысвечаны тэме кахання, напоўнены вялікім і прыгожым пачуццём. Напісаны яны проста (асабліва «Сердце») і цёпла. Але часам сустракаюцца збіттыя параўнанні і выразы («...тают, как дым», «покившие глаза» і інш.).

Найбольш удалым з вершаў А. Вярцінскага з'яўляецца «Дурман». Пад алегарычным вобразам дурману вывядзены пустыя і нікчэмныя людзі, якія яшчэ сустракаюцца ў нашым жыцці. Аб тым, як дапамагае у жыцці пачуццё кахання, гаворыць верш «Иду экзамены».

З твораў больш маладых паэтаў трэба адзначыць вершы студэнта ІІ курса адд. журналістыкі Сямёна Блатуна. Яны вызна-

чаюцца сваёй прастотай і шчырацю пачуццям. Іменна гэтым характэрны верш «Пасля дажджу». Проста, малаўзнака апісвае С. Блатун гульні дзяцей на вуліцы вёскі пасля дажджу.

Напаўняюць вуліцу іх крыкі і такі вясёлы смях— Сам здаецца-б сконіў чаравікі

Падкасау калосы і лабег. Добра напісан верш С. Блатуна «Ля помніка двойчы Героя Советского Союза Грыцаўца». Верш пракрынут ідэяй любві да Радзімы. За яе неабсяжныя прасторы, за шум яе лясоў, за усё, што блізка і дорага кожнаму савецкаму чалавеку мужна змагаўся і аддаў сваё жыццё лётчык Грыцавец.

Тэме школьнага жыцця прысвечаны верш Г. Бураўкіна «Школьные «акторы»» і А. Акуліка «Школа». У іх падкрэслена вялікае выхаваўчае значэнне савецкай школы, яны прасякнуты пачуццём пэдагігі школе за усё добрае, што дае яна моладзі.

Другі раздзел альманаха пачынаецца апавяданнем О. Фомчанкі «На стрелках стучат поезда». Ге-

СПАРТАКІЯДА НАРОДАЎ СССР

Мы ўжо прывыклі, што ў Дзень фізкультурніка ў высокае паднябессе узвіваюцца радугай многаколерныя спартыўныя сцягі і моладзь, бронзавая ад летняга сонца, строіцца для парада на зялёных палях стадыёна краіны. На гэты раз дзень быў незвычайны.

Мы ведалі даўно, што ён наступіць. Аднак не проста чакалі яго прыходу,—яму былі прысвечаны праца і заботы цэлага года.

Моладзь будавала грандыёзны і раскошны стадыён у Лужніках. Юнакі і дзяўчаты ад навічкі да чэмпіёна, вялі захаляюцца барацьбу за права дэбютаваць на гэтым стадыёне на Спартакіядзе народаў СССР.

Цэнтральны стадыён імя В. І. Леніна ў Лужніках пабудаван за вельмі кароткі тэрмін—450 дзён. Такіх тэмпаў не ведала ні адно падобнае будаўніцтва свету. Гэта не проста стадыён, а «горад спорту». Акрамя цэнтральнага ядра, якое ўмяшчае 103 тысячы чалавек, у гэтым буйным спартыўным камбінаце свету пабудаван адкрыты басейн для плавання і прыжкоу ў вадзе з трыбунамі на 15 тыс. месцаў, стадыён для ручных ігр на 20 тысяч месцаў, спартыўны зал для гімнастыкі, бокса, барацьбы. Акрамя гэтага збудавана 29 тэнісных кортаў, 16 валебольных і 15 баскетбольных пляцовак, 21 спартыўны зал для гімнастыкі, падняцця цяжару, фехтавання. Усяго на плошчы 180 гектараў размешчана 130 спартыўных збудаванняў.

Дванаццаць дзён працягвалася на гэтых збудаваннях буйнейшыя ў гісторыі савецкага спорту спаборніцтвы, у якіх прыняла ўдзел каля 10 тыс. фізкультурнікаў краіны—прадстаўнікоў усіх брацкіх рэспублік.

У камандзе нашай рэспублікі былі прадстаўлены 14 лепшых спартсменаў Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. І. Леніна. Дзякуючы упорнай і сістэматычнай трэнерскай студэнцка-спартсменскай Патаповіч, Казакоў, Ляпковіч, Дзізенкава, Прановіч, Белякова, Пракапчук, Ярымовіч і дзюга паказалі высокія спартыў-

ныя вынікі і атрымалі права ўзды-ду ў Спартакіядзе народаў СССР.

Па праву Спартакіяда можна лічыць трыумфам маладых. Моладзь паказала выдатныя вынікі амаль па ўсіх відах спорту. Да-статкова скажаць, што Спартакія-да народаў СССР азнаменавалася 33 новымі ўсесаюзнымі рэкордамі. Дзевяць з іх перавышаюць рэкорды свету. Нас вельмі радуе, што на гэтых спаборніцтвах паказаны па раду відаў спорту высокія вы-нікі. Варта мець на ўвазе, што Спартакіяда народаў СССР адна-часова з'яўлялася адборным спа-борніцтвам для фармавання збор-ных каманд Савецкага Саюза для ўдзелу ў XVI Сусветных алімпій-скіх іграх, якія, як вядома, адбу-дуцца ў лістападзе—снежны меся-цы 1956 года ў сталіцы Аўстра-ліі—горадзе Мельбурне.

Неабходна адзначыць, што Спартакіяда народаў СССР была бліскуча арганізавана. Яе абслу-гоувала 1.300 высокакваліфікава-ных суддзяў. На Спартакіядзе прысутнічалі шматлікія замежныя госці, у тым ліку кіраўнікі міжнародных супрацоўных аб'е-днанняў і нацыянальных арганіза-цый. Ход спаборніцтваў асвятлялі звыш 700 карэспандэнтаў савецка-га і замежнага друку. Больш 100 кіноаператараў кожны дзень здымалі найбольш цікавыя су-стрэчы.

Спартакіяда народаў СССР—знамянальная веха ў гісторыі са-вецкага спорту. Яна паказала, якія вялікія магчымасці для да-лейшага развіцця мае наш фіз-культурны рух. Спартакіяда пад-няла фізічную культуру і спорт у нашай краіне яшчэ на адну ступ-ень.

У перадавым артыкуле газеты «Праўда» ад 19 жніўня 1956 года гаворыцца: «Няма сумненняў у тым, што ў бліжэйшы час будзе забяспечан новы магутны ўздым масавага фізкультурнага руху ў нашых краях дзякуючы росквіту эканомікі, культуры і добрабыту народаў нашай краіны».

Е. МАРКАУ,
загачык кафедры фізічнага
выхавання і спорту.

Аб адказнай і ганаровай працы савецкага настаўніка, аб яго тры-вогах і радасцях творчых перамог, аб вялікай выхаваўчай ролі шко-лы раскаваецца ў нарысе Л. Абу-шэнкі.

Раздзел «Публіцыстыка і кры-тыка» прадстаўлен творамі ча-тырох аўтараў. Кожны з цікава-сцю прычытае заметкі А. Лучанка-ва «О матерях». Аб выстаўцы рускага выяўленчага мастацтва ў Мінску напісаў А. Луінін. Г. Мо-харт змяшчае рэцэнзію на паэму Раждзественскага «Моя любовь». Аб творчасці маладых паэтаў БДУ чытачы даведваюцца з артыкула В. Зуёнка.

Радасным з'яўляецца тое, што амаль кожны твор альманаха за-слугоувае асаблівай увагі, падра-бязнага разбору.

Манера пісаць у кожнага аўта-ра своеасабліва. Многа можна, напрыклад, гаварыць і пісаць аб заметках А. Лучанкава. І гэта та-му, што яны напісаны з сапраўд-ным пачуццём і надзвычай цікава ўзнікаюць пытанні, якія хвало-юць кожнага чалавека.

В. МАЛІБОШКА,
студэнт ІІІ курса адд.
журналістыкі.

Рэдактар А. ВОЛК.